

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně rozhodl v hlavním líčení konaném 14. června 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících PhDr. Mgr. Ivo Mitáčka a Mileny Vyroubalové,

takto:

Obžalovaná

J.S., rozená M., narozena XXXXX v XXXXX, jednatelka společnosti XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, datová schránka XXXXX,

uznává se vinnou, že

po předchozí dohodě s odsouzeným J.Š.. dne 28. 1. 2016 v Kroměříži uzavřela se společností XXXXX, IČO: XXXXX, jejímž jménem jednal předseda představenstva J.Š., nar. XXXXX, kupní smlouvu na koupi bytové jednotky č. 3344/3 v XXXXX na ulici XXXXX, spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na společných částech budovy č. p. 3344 a spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na pozemku parcelního čísla st. XXXXX v katastru obce XXXXX, tedy na koupi bytu, který obžalovaná společně s J.Š.. nejméně od roku 2015 užívala, a to za sjednanou kupní cenu ve výši 1 000 000 Kč, kterou se zavázala zaplatit ve lhůtě nejpozději do 31. 3. 2016 na bankovní účet prodávajícího č. XXXXX/0300 vedený u Československé obchodní banky, a. s., přičemž do dnešního dne neuhradila z kupní ceny prodávajícímu ničeho, což od počátku ani neměla v úmyslu, neboť si byla vědoma, že stejně tak společnost XXXXX byt získala bez toho, aby za něj uhradila odpovídající kupní cenu, sama ostatně za užívání bytu ani jeho rekonstrukci společnosti XXXXX nic nehradila, a při koupi bytu se ani nijak nezajímala, jaké případné dluhy na nemovitosti vážnou, o existující zástavu a splátky hypotečního úvěru, které byly bytem jištěny, v důsledku čehož obžalovaná J.S. nabyla do svého výlučného vlastnictví bez jakékoli protihodnoty byt v hodnotě nejméně 1 mil. Kč, a takto jednala, aniž by si v souvislosti s uzavřením kupní

smlouvy ověřila a zjistila, jak prodávající XXXXX, byt nabyta, což mimo jiné vzhledem k tomu, že sama obžalovaná neuhradila sjednanou kupní cenu, bylo možné důvodně předpokládat a v rámci minimální opatrnosti a s přihlédnutím k celkové hodnotě bytu vyžadovat, přičemž tento byt byl prodávající společnosti XXXXX opatřen odsouzeným J.Š. v souvislosti s jeho podvodným jednáním, pro které byl rozsudkem Krajského soudu v Brně - pobočky ve Zlíně ze dne 7. 2. 2023, č. j. 68 T 5/2022-4869, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 29. 2. 2024, č. j. 1 To 57/2023-5120, odsouzen pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, ve znění zákona č. 333/2020 Sb.,

tedy

obžalovaná J.S.

na sebe převedla z nedbalosti věc nikoli malé hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou, a získala takovým činem pro sebe značný prospěch,

čímž spáchala

přečin podílnictví z nedbalosti podle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016

a odsuzuje se

Podle § 215 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016 k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **1 (jednoho) roku**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 7. února 2023, č. j. 68 T 5/2022-4869 byla obžalovaná J.S. uznána vinnou zločinem podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, za což jí byl uložen test odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let a dále dle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku trest propadnutí věci a to bytové jednotky č. 3344/3 v XXXXX, ulice XXXXX. Tímto rozsudkem byli uznáni vinnými i obžalovaný J.Š., zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a zločinem legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku ve znění účinném do 31. 5. 2015 a dále obžalovaná S. pro dva zločiny legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Proti uvedenému rozsudku nepodala odvolání obžalovaná S., proto ohledně její osoby dne 16. 5. 2023 nabyl právní moci. Obžalovaný J.Š. a J.S. napadli rozsudek odvoláním, o kterém rozhodl rozsudkem Vrchní soud v Olomouci ze dne 29. února 2024, č. j. 1 To 57/2023-5120, který rozsudek ohledně obou obžalovaných zrušil, kdy sám ve věci obžalovaného J.Š. rozhodl, kdy ho uznal vinným zločinem podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, ve znění zákona č. 333/2020, za což mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výměře 651 000 Kč, trest zákazu činnosti na dobu 5 let. Soud dále rozhodl o náhradě škody.
2. Pokud jde o obžalovanou S., vrchní soud dle § 259 odst. 1 trestního řádu věc v rozsahu zrušení ve vztahu k její osobě vrátil soudu I. stupně.
3. Obžalovaný Š. byl rozsudkem vrchního soudu mj. uznán vinným tím, že nejméně od začátku června 2011 do 18. 10. 2012 v Kroměříži, Zahnašovicích a jinde v celkem 11 v rozsudku

specifikovaných případech (obžalované se týká nemovitost a skutek ad 1) vždy poté, co si vytipoval jednotlivé poškozené, kteří byli vlivem svých předchozích dluhů, jež nebyli schopni řádně splácet, v tíživé finanční situaci s hrozbou exekučního postihu majetku a kteří neměli přehled o poskytování finančních služeb a byli ve špatném psychickém stavu, si vlivem svého profesionálního a přesvědčivého vystupování a detailní znalosti v oblasti poskytování finančních služeb získal jejich důvěru, poškozeným v místě jejich bydliště nabídl, že za ně bezplatně vyřeší jejich finanční situaci a prostřednictvím jím dojednaných osob zprostředkuje a zajistí uhrazení veškerých jejich dluhů, což podmínil uzavřením kupních smluv na nemovitosti poškozených, kdy tento jím předestřený převod vlastnického práva k nemovitým věcem poškozeným prezentoval toliko jako dočasný, následkem čehož poškození v domněnku, že se jedná toliko o dočasný převod vlastnického práva k jejich nemovitým věcem, které jim po splacení jejich dluhů budou následně bezplatně navraceny, jednotlivé kupní smlouvy, aniž by si přečetli jejich obsah a aniž by jim jejich obsah byl obžalovaným J.Š. jakkoli vysvětlen či alespoň předestřen, podepsali. Obžalovaný J.Š. za tímto účelem zajistil osoby kupujících, kteří fakticky o koupi nemovitostí neměli žádný zájem a kupní smlouvy podepsali jen za příslib finanční odměny, kterou jim obžalovaný J.Š. vyplatil, zprostředkoval uzavření kupních smluv k nemovitým věcem poškozených, zprostředkoval pro kupující uzavření smluv o poskytnutí hypotečních úvěrů na financování koupě, smluv o zřízení zástavního práva k nemovitým věcem a v některých případech i smluv o zřízení a vedení běžných bankovních účtů kupujících, které však ovládal sám, a následně přesvědčil poškozené, aby kupní smlouvy na prodej svých nemovitostí podepsali, aniž by jim sdělil, že nemovitosti jsou převáděny nikoli dočasně a bez rozvazovací podmínky a aniž by jim současně poskytl část kupní ceny, která byla v kupních smlouvách dohodnuta a která převyšovala sjednanou úhradu splatných dluhů poškozených, přičemž věděl, že tuto část kupní ceny prodávajícím nepředali ani kupující, kteří ostatně o příslušném ujednání ani nevěděli a neměli žádné prostředky za tímto účelem k dispozici, a takto obžalovaný J.Š. jednal od samého počátku s cílem získat část kupní ceny, která měla být vyplacena prodávajícím z hypotečních úvěrů. Konkrétně pak obžalovaný J.Š. mj. pod bodem 1) odsuzujícího výroku: v místě trvalého bydliště M.Ř., nar. XXXXX a S.Ř., nar. XXXXX, v XXXXX na ulici XXXXX, tyto přesvědčil, aby za účelem vyřešení své nepříznivé finanční situace dne 3. 6. 2011 v Kroměříži podepsali kupní smlouvu na prodej bytové jednotky č. 3344/3 nacházející se v XXXXX na ulici XXXXX, spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na společných částech budovy č.p. 3344 nacházející se na pozemku parcelního čísla st. XXXXX a spoluvlastnického podílu o velikosti 950/20839 na pozemku parcelního čísla st. XXXXX, vše v katastru obce XXXXX, sjednal P.Ch., nar. XXXXX, a P.K., nar. XXXXX, aby tyto nemovitosti koupili, k čemuž jim zprostředkoval uzavření úvěrové smlouvy a připravil kupní smlouvu znějící na celkovou kupní cenu 2,2 mil. Kč, do které uvedl, že část ceny ve výši 500 000 Kč byla prodávajícím předána před podpisem smlouvy, ačkoli to nebyla pravda, z poskytnutého hypotečního úvěru ve výši 1,7 mil. Kč byla částka 175 223,79 Kč určena na doplacení dřívějšího hypotečního úvěru manželů Ř. u České spořitelny, částka 424 776,21 Kč byla zaslána na účet S.Ř., částka 1,1 mil. Kč byla zaslána na účet P.K., tímto byla vybrána a předána obžalovanému, čímž obžalovaný M.Ř. a S.Ř. způsobil škodu v celkové výši 1,6 mil. Kč.

4. Stran obžalované S. vrchní soud v rozsudku konstatuje, že se soud prvního stupně bude muset opětovně zabývat posouzením jednání obžalované J.Š. ve vztahu k tomu, zda u její osoby je shledáván úmysl ať ve formě přímého či nepřímého dle § 15 odst. 1 písm. a) či b) trestního zákoníku či zda v jejím případě soud nevezme za prokázané, že její jednání naplňuje znaky např. znaky skutkové podstaty trestného činu podílnictví z nedbalosti dle § 215 trestního zákoníku nebo

trestného činu legalizace výnosu z trestné činnosti z nedbalosti dle § 217 trestního zákoníku. Vrchní soud soudu prvního stupně neuložil povinnost provést žádné doplňující dokazování.

5. Soud odkazuje na důkazy již provedené v původním řízení, kdy k předmětnému jednání obžalovaný Š. uvedl ke skutku pod bodem 1) uvedl, že pan Ř. se k němu dostal přes finanční zprostředkovatelku A.C. z Kroměříže. Za obžalovaným chodili i další zprostředkovatelé, neboť se orientoval v realitách a byl i ve finanční skupině, která zprostředkovávala úvěry. S panem Ř. se obžalovaný setkal v kanceláři paní C., neví, zda v Kroměříži či v Hulíně. Pan Ř. mu sdělil, jaké má dluhy, požádal ho o řešení situace. Obžalovaný mu nastínil, že na splátku zhruba 1,2 mil. je výše hypotéky zhruba okolo 7 000 až 8 000 Kč, což panu Ř. vyhovovalo. Dohodli se, že obžalovaný zajistí převod nemovitosti na třetí osobu, kdy tento kupující bude čerpat hypotéku, z té se zaplatí dluhy a následně by si pak Ř. mohli nemovitost odkoupit zpět. Do té doby budou v nemovitosti na základě nájemní smlouvy a budou mít předkupní právo. S tím souhlasil jak pan Ř., tak i paní Ř. na schůzce u nich doma, kde jim to obžalovaný opět vysvětloval. Obžalovaný uvedl, že prodávající určitě seznámil i s kupujícími, protože schůzka probíhala v Komerční bance, kde se podepisovaly zástavní smlouvy, úvěrové smlouvy a další dokumentace. Následně ale uvedl, že dokumentace se podepisovala u Ř. a pak se ověřovala v Komerční bance. Kupujícími byli pan Ch. a pan K.. Pokud byl obžalovaný dotázán, jak se dostal k těmto nabyvatelům, pak uvedl, že mu asi byli někým doporučení. Mělo se jednat o solventní lidi, kteří chodí do zaměstnání a nemají dluhy, aby mohli dostat úvěr či půjčku. Ch. i K. byli seznámeni s tím, že to nebude zadarmo, čerpal se úvěr, Ř. dostali 400 000 Kč a 450 000 Kč na rekonstrukci bytu, necelých 100 000 Kč bylo na vyplacení směnky, kterou obžalovanému pan Ř. podepsal ještě před prodejem bytu. Obžalovaný uvedl v hlavním líčení konaném dne 7. 11. 2022, že k tomuto datu má s Řehulovými podepsanou dohodu o narovnání, přičemž si započítal provizi 400 000 Kč, 200 000 Kč dělil ještě mezi jednoho společníka, kterého však odmítl jmenovat. Na účet pana K. přišlo 1 100 000 Kč, které K. vybral a předal je obžalovanému. V té době z prodeje nemovitosti K. nic neměl.
6. Obžalovaný doznal, že prodávajícím, tedy poškozeným Ř., nepředal ani on ani nikdo jiný před uzavřením kupní smlouvy 500 000 Kč tak, jak bylo uvedeno ve smlouvě. Hájil se však tím, že Ř. věděli, že tuto částku nedostanou. Pokud byla nemovitost oceněna na 2 200 000 Kč, poškození nedostali část kupní ceny z důvodu, že věděli, že se musí vyčerpat 80 % hypotéka, což bylo 1 700 000 Kč. Obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že má za to, že pokud by Ř. prodávali nemovitost sami, mohli by ji prodat za 2 200 000 Kč, ve skutečnosti byt prodali za 1 700 000 Kč. Na účet K. šlo 1 100 000 Kč a pokud jde o rozdíl mezi 1 700 000 a 1 100 000 Kč, který činí 600 000 Kč, tak tyto peníze šly na účet poškozených, respektive jejich závazků, jak je uvedeno v kupní smlouvě. Tyto závazky platil i obžalovaný z částky 1,1 mil. Kč. Pokud jde o směnku, kterou poškozený Ř. obžalovanému podepsal na 100 000 Kč, obžalovaný k ní uvedl, že nepředal poškozenému Ř. 100 000 Kč, ale něco kolem 50 000 - 60 000 Kč, peníze poškozenému předal hotově. Částku navýšil proto, aby měl nějakou odměnu.
7. Kupujícím Ch. a K. vyplatil provizi okolo 50 000 Kč dohromady. Daň z převodu nemovitosti hradil obžalovaný. Má za to, že to bylo u všech skutků obžaloby.
8. **Svědék M. Ř.** uvedl, že se vše stalo před 11 lety, pokud měli nějaké listiny, tak ty již dávno zlikvidovali, měli to za vyřízené, proto je překvapilo, že se věc takto řeší. Svědek uvedl, že v rozhodné době měl nějaké dluhy z nějakých půjček, mohlo to být 50 000 až 60 000 Kč a neví, jakým způsobem, snad přes inzerát se dostal do kanceláře obžalovaného Š., který je pak navštívil doma a nabídl jim nějaký způsob vyrovnání. Nabídl jim řešení převedením bytu, který se prodal na dvě osoby, které si na koupi bytu vzaly úvěr nebo půjčku, ze které se vše hradilo. Svědek si vybavil jméno Ch.. Byt převedli za částku 2,2 mil. Kč, jak je uvedeno ve smlouvě. Pokud byl dotázán, zda je tato částka dle něj v poměru k výši jím nezaplacených dluhů, svědek uvedl, že tenkrát to byla pomoc a byli rádi, že se těch dluhů dostali. Byli v těžké životní situaci, manželce umírala matka, po které zůstal menší byt v Kroměříži, ve kterém v současné době žijí. Po prodeji bytu v něm dělali nějaké opravy, na které dostali nějaké finanční prostředky od obžalovaného. Uvedl, že ve smlouvě

bylo ujednání, že před podpisem smlouvy dostanou 500 000 Kč, tyto však neobdrželi, obžalovaný Š. jim nabídl, že to půjde přes něj, a tak se to i realizovalo. Obžalovaný je navštívil 2 dny před hlavním líčením, chtěl, aby došlo k nějaké domluvě.

9. K rozporům ve výpovědi svědka Ř. soud četl jeho výpověď z přípravného řízení, kde uvedl k jednání obžalovaného Š., že je telefonicky kontaktoval, pak je navštívil v bytě a jednání s ním probíhalo velmi rychle, i podepisování smluv byl velký fofr, člověk neměl možnost si smlouvy přečíst a nevěděl, co se vlastně děje. Překvapilo je, že v jejich bytě na XXXXX ulici bydlel obžalovaný Š.. Nezná osoby jménem P.Ch. a P.K., ty se mu dostaly do podvědomí až v průběhu vedeného trestního řízení, nikdy s nimi nejednal. Ke čtenému svědek uvedl, že podrobně si smlouvy určitě nepročetli, nečekali, že tam bude nějaký problém, byli rádi, že jim někdo pomohl. Pokud téhož dne 3. 6. 2011 podepisovali ještě svěrečnou smlouvu, pod které pověřovali notáře z Holešova k výplatě částky 1,1 mil. Kč na konkrétní bankovní účet, svědek uvedl, že ty smlouvy již nemá k dispozici, tak si to nepamatuje. Od obžalovaného dostávali nějaké peníze na rekonstrukci bytu, jak již uváděl, nebylo to víc jak 200 000 Kč až 300 000 Kč, vůbec si to nepamatuje. Při podpisu smlouvy od Ch., K. v hotovosti nic nedostal. Pokud něco dostal, vždycky to bylo přímo od obžalovaného Š..
10. K dotazu soudu, zda dostali něco navíc, svědek dlouze mlčel a poté odpověděl, že si nemyslí, že by byli tratní, přišel za nimi obžalovaný a najednou jim vyplatil 500 000 Kč. K dalšímu dotazu, zda jim obžalovaný sdělil, za co tak vysoká částka je, svědek opět nebyl schopen ihned odpovědět, dlouze mlčel a poté uvedl, že to bylo zřejmě po sčítání všeho. Pokud byl dotázán, proč si všechno nesečetli už předem a nepožadovali vrácení všech finančních prostředků, pak uvedl, že byli rádi, že jim někdo pomohl z problémů. Znovu zopakoval, že před podpisem smlouvy žádnou finanční hotovost neobdrželi, což ví určitě, následně připustil, že nedoplatek úvěru u České spořitelny mohl činit 600 000 Kč a nikoliv částky, které zmiňoval předtím.
11. Na to obhajoba soudu předložila dohodu o náhradě škody sepsanou mezi obžalovaným jako dlužníkem a M. Ř. a S.Ř. jako věřiteli dne 4. 11. 2022, ze které bylo zjištěno, že dlužník v ní tvrdí, že poskytl Ř. 100 000 Kč na zakoupení kotle, na vystavení směnky cca 120 000 Kč a dohodli se na provizi cca 200 000 Kč.
12. K tomu svědek Ř. uvedl, že si nevybavuje, že by se na provizi ve výši 200 000 Kč s obžalovaným před 11 lety dohodli.
13. **Svědkyňe S. Ř.** k věci uvedla, že se vše stalo před 11 lety, byla ve velmi těžké situaci, kdy jí umírala maminka, byla připravena na to, že do týdne odejde. Když přišla domů a řekla, že bude muset chystat pohřeb, tak jí muž sdělil, že se dostal do dluhové spirály, že jí to neřekl dříve, že se styděl. Ona z toho byla v těžkém šoku, byla rok před důchodem, nebyla vůbec schopna chápat, co se kolem děje. Byla sama, neměla sourozence, musela se postarat o maminku, vypravit pohřeb, bylo to pro ni hrozné období. Manžel se jí svěřil, že našel obžalovaného Š., že je to finanční poradce, že k nim přijde. Obžalovaný se dostavil, byl korektní, snažil se pomoci, většinou vše řešil s manželem, svědkyně u toho nebyla z důvodu, že byla na zhroucení. Svědkyně uvedla, že dodnes neví, kolik manžel tehdy dlužil. Tehdy šlo všechno mimo ni, řešila i závažné onkologické onemocnění syna, pak se stěhovali do mamčinu bytu, pro ni je to minulost, při sjednávání byla mimo. Pokud by byla v pořádku, určitě by si vše pamatovala detailněji. Vzpomíná si, že podepisovali nějaké smlouvy, má oční vadu, takže než něco přeluští, je to pro ni dost obtížné, takže vše vnímala spíše sluchově od obžalovaného, co jí předestřel, dohodli se na prodeji bytu, zaplacení dluhů manžela s tím, že obžalovaný jim bude přispívat i na rekonstrukci mamčinu bytu, kam potom šli. O jednotlivých částkách svědkyně neměla povědomí. Uvedla, že s obžalovaným naposled hovořila při podepisování těch smluv, v poslední době mluvila až s nějakým doktorem z Kroměříže, kdy se domlouvali na finančním vyrovnání. Obžalovaným jim byla nabídnuta finanční náhrada 500 000 Kč, kterou jim poslal na účet 7. 11. 2022. Svědkyně uvedla, že jí není známo, jak najednou s odstupem 11 let vyšlo najevo, že je tam ještě nedoplatek půl milionu. Neví, zda obžalovanému

měla být vyplacena nějaká odměna. Pokud se v novém ujednání o náhradě škody uvádí, že byla sjednaná provize 200 000 Kč, svědkyně uvedla, že na tuto částku si nevzpomíná, neví, jestli jde o částku adekvátní. Částka za rekonstrukci bytu 450 000 – 500 000 Kč může odpovídat. Má za to, že s obžalovaným jsou vyrovnáni. Mají teď úplně jiné zdravotní a rodinné starosti. Pokud se v přípravném řízení připojila s nárokem na náhradu škody s částkou 800 000 Kč a se stejnou částkou se připojil i její manžel, a teď jsou oba dva spokojeni s částkou 500 000 Kč místo 1 600 000 Kč, svědkyně uvedla, že si uvědomuje, že to je nepoměr. Obžalovanou J.S. nezná.

14. **Svědék P.Ch.** uvedl, že s obžalovaným Š. se setkal poprvé na Žlutavě v jedné hospodě, byl tam i P.K. a ze strany obžalovaného byla učiněna nabídka, že si můžou vydělat peníze. Dle svědka šlo o nějakou šmelinu, ale šli do toho. Bylo jim nabídnuto 20 000 Kč, že si vezmou hypotéku, které je zbaví za 3 měsíce. Svědek s K. na to kývli, šli vybrat hypotéku na jejich jména v Komerční bance v Kroměříži, kdy se jednalo o nějaký byt v Kroměříži. Nikdy lidi, co v bytě bydleli, neviděli. V bytě nebyl, jen podepsal nějaké smlouvy. Nezná paní S., nikdy neviděl paní, co byla v jednací síni před ním (svědkyně Ř.). Hypotéka byla asi na částku 1,7 mil. Kč. Svědek uvedl, že se vůbec nezajímal o to, jestli v kupní smlouvě je uvedeno, že prodávajícím zaplatí nějakou částku v hotovosti, vůbec se o to nezajímal, nic nikomu neplatil. Hypotéku nikdy neplatil, ta byla placena ze strany různých společností z různých účtů. Neví, kdo hypotéku splácel. Svědek uvedl, že mu není nic známo o tom, že by část kupní ceny ve výši vyšší jak 1,7 mil. Kč měla být zaslána na bankovní účet doktora S., notáře v Holešově. Žádný pokyn k tomu, aby se tomuto notáři něco vyplátilo, nedával. Neví ani o tom, že by část kupní ceny byla zaslána na bankovní účet K., ten mu o tom neříkal. Obžalovaný pořád mluvil o nějaké rekonstrukci bytu, že tam něco probíhalo, chtěli mít s panem K. s obžalovaným schůzku, chtěli se té hypotéky zbavit, neboť jak uváděl i v přípravném řízení, byl ztrátový, hypotéka mu dodnes visí na krku, už na to nemá nervy, řeší to pořád dokola.
15. Se smlouvou na prodej bytu XXXXX přišel obžalovaný, a to z důvodu, aby si ten byt zrekonstruoval. Podpisy se ověřovaly na poště v Napajedlích. Svědek uvedl, že neví, jestli tímto převodem se převedla i původní hypotéka. O tom, že společnost XXXXX prodala byt paní S. mu není nic známo. Je možné, že měl možnost si ji před podpisem smlouvy přečíst, detaily si nevybavuje, své podpisy na smlouvách poznává. Neví nic o finančních operacích pana K., hypotéku nerefancoval, nežádal banku o potvrzení o zaplacení splátek včetně úroku. Uvedl, že z prodeje bytu nedostal nic, ani neví, za kolik se prodával. Neví nic o nájemní smlouvě.
16. Na to byla svědkovi předložena k nahlédnutí smlouva o nájmu rodinného domu č. l. 538 až 539, kterou si prohlédl a uvedl, že na této není jeho podpis a nikdy ji neviděl. Porovnáním podpisu svědka na jeho výpovědi z přípravného řízení, které svědek označil za své podpisy a podpisu pronajímatele na č. l. 539 je evidentní i pro laika, že podpisy jsou zcela odlišné.
17. Obdobně vypovídal i svědek **P.K.**, další sjednaný kupující na nemovitost Ř. s tím, že byl osloven sousedem M., že by si tak mohl přivydělat 30 000 Kč a ten je pak seznámil s obžalovaným Š.. Společně s Ch. podepsali nějakou hypotéku, která byla na byt, který měli koupit, pak se dělaly nějaké převody. Proávající, kteří byt prodávali, nikdy neviděli, nikdy jim nic neplatili. Dopadlo to celé tak, že hypotéka je psaná stále na ně, chodí tam opožděné platby z různých firem, ani neví odkud. Za sjednání hypotéky od obžalovaného každý dostali 30 000 Kč. V době, kdy si bral hypotéku pracoval jako dělník s průměrným výdělkem 15 000 až 16 000 Kč, neměl žádné závazky. Podepisovali něco, co jim dal obžalovaný Š. na poště v Otrokovicích, říkal jim, že se urychlí ten proces, oni si mysleli, že se konečně zbaví závazku, chtěli se zbavit té hypotéky. Svědek K. potvrdil, že obžalovaný se jim nejdříve představil jako M.N.. Skutečné příjmení obžalovaného se svědkové dozvěděli až z televize z pořadu Na vlastní oči Josefa Klímy. Tam viděli fotografii syna europoslankyně Š., J.Š. a říkal si: „hele, to je ten M.“. V přípravném řízení svědek uvedl a v hlavním líčení potvrdil, že peníze z úvěrů vybíral přímo on a v hotovosti je předával obžalovanému Š.. Jednalo se asi o 1 200 000 Kč, bylo to v Kroměříži, pak obžalovanému předal ještě jeden výběr v Otrokovicích v bance, byl to zbytek úvěru asi 600 000 Kč. Svědek ke svým výpovědím jak

v přípravném řízení, tak před soudem uváděl, že rozhodně nikdy nelhal a uváděl vše popravdě, nemá důvod lhát, byli mladí hlupáci, nečetli, co podepsali, se vším souhlasili.

18. K dotazům svědek uvedl, že s obžalovaným mluvil ještě před budovou soudu před hlavním líčením, urgoval ho o zaplacení splátky hypotéky, že má opožděné platby, že neplatí řádně a včas. K refinancování svědek uvedl, že se to mohlo dít v Otrokovicích, byl tam nějaký bankéř, obžalovaný Š., už bylo všechno připravené, nějaké smlouvy. Svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by obžalovanému podepisoval plnou moc. Pokud jde o bankovní účet, jehož byl disponentem a na který měla být dne 29. 6. 2011 připsána částka 1,1 mil. Kč a téhož dne byla vybrána a dne 11. 8. 2011 pak částka ve výši 830 000 Kč, svědek uvedl, že tyto vybral nejdříve v Kroměříži, pak v Otrokovicích, všechny peníze předal obžalovanému. Vybíral je na žádost obžalovaného. Myslel si, že za tyto peníze obžalovaný vyplatí tu hypotéku.
19. **Svědék R.M.** k věci uvedl, že se nějak k tomuto případu přimotal, dříve mu obžalovaný pomohl a na základě důvěry mezi nimi mu dohodil nějaké kamarády k jeho businessu. Svědkovi bylo známo, že se jedná o bílé koně. Obžalovaný ho žádal o nějaké jména kamarádů, kteří by se propůjčili pro kupování nemovitosti. Obžalovanému Š. dohodil P.K., P.Ch. a P.P.. Muselo jít o lidi s čistým štítem, aby se dali legitimizovat smlouvy, aby to fungovalo. Bylo to za odměnu. Kamarádi mu to dodneška vyčítají, že je do toho navezl, že je tam doporučil. Všichni mu vyčítají, jak jim hodně zkomplikoval život.
20. Svědek M. v hlavním líčení označil obžalovaného Š. jako člověka, o kterém vypovídal s tím, že původně se mu představil jako M.N.. Byli mladí a naivní, bylo to již v roce 2012. Mezi ním a obžalovaným Š. proběhla nějaká obálka za dohození kamarádů, výši té částky si nepamatuje, mohlo to být tak 20 000 až 30 000 Kč, vždy za každého dohozeného bílého koně.
21. **Obžalovaná J.S.** v prvotním hlavním líčení nevypovídala. Ke své osobě uvedla, že od 3. 10. 2022 je zaměstnaná v XXXXX, kdy má sjednaný měsíční příjem 20 000 Kč, má dvě nezletilé děti. Obžalovanou S. nezná, s obžalovaným Š. se seznámili v roce 2015, žijí spolu a děti má s obžalovaným. Jak však bude konstatováno níže, v průběhu hlavního líčení orgány Police ČR zjistily k osobě obžalované, že je statutární zástupkyní pražské společnosti, jejímž vozidlem jezdila na hlavní líčení.
22. Dle § 207 odst. 2 trestního řádu soud četl výpovědi obžalované J.S. z přípravného řízení.
23. Dne 31. ledna 2021 obžalovaná vypověděla, že žije v družském poměru s obžalovaným J.Š., se kterým má dvě nezletilé děti, a to na adrese XXXXX, XXXXX, nemá žádné úspory, nevlastní žádnou nemovitost, mimo zajištěného bytu v XXXXX, kde momentálně bydlí. Na bytě vážne zástava banky. Předmětný byt nabyla v lednu 2016, pořídila ho za peníze, které nabyla z dědictví po otci, kdy se jednalo o částku 600 000 Kč, další peníze vydělala v zahraničí, kde fotila akty. Majitele bytu Ř. nezná, stejně tak nezná muže s příjmením Ch.. Byt zakoupila od XXXXX, za kterou tehdy jednal pan Š.. Uvedla, že společnou domácnost s odsouzeným Š. sdílela od září 2015, kdy se poznali, veškeré platby spojené s užíváním bytu hradil odsouzený, a to včetně splátek úvěru. Není jí známo, kdo připravoval kupní smlouvu, kdy a kde došlo k jejímu podpisu a co následovalo po podpisu kupní smlouvy na předmětnou nemovitost. Peníze na koupi bytu dala v hotovosti odsouzenému Š., který jí vystavil doklad o převzetí finanční hotovosti, který má doma. Pokud byla obžalovaná vyzvána, aby tento doklad doložila, uvedené přislíbila, avšak ve své následné výpovědi 2. března 2022 do protokolu uvedla, že tento doklad o úhradě kupní ceny za byt v Kroměříži nedohledala, a proto ho nemůže předložit.
24. Policejní orgán v přípravném řízení obžalované přdestřel, že v letech 2011 až 2013 byla poživatelkou příspěvku na bydlení, v roce 2010 až 2011 pobírala dávky v hmotné nouzi a v únoru 2009 až červnu 2013 byla vedena jako nezaměstnaná. S ohledem na uvedené byla dotázána na původ úspor, z nichž financovala koupi předmětného bytu a zda je ochotna doložit přiznání k dani

z příjmů fyzických osob za období let 2010 až 2017. K uvedenému obžalovaná uvedla, že se nechce blíže vyjadřovat k majetkovým poměrům a neví, zda dá souhlas k vyžádání údajů od správce daně.

25. Pokud bylo obžalované předestřeno, že na předmětném bytě vázne mj. zástavní právo Komerční banky v souvislosti se smlouvou o hypotečním úvěru z 20. 6. 2011 a zda je jí známo, kdo financuje tuto hypotéku, pak odpověděla, že jí to není známo, odsouzený Š. jí k tomu nic neřekl, asi to hradí on, ona neřešila, zda budou hypotéky i po koupi nemovitosti řádně a včas hrazeny. Nezajímala se také o to, jaké další platby bylo nutno v souvislosti s nabytím vlastnického práva k předmětnému bytu uhradit. Po nastěhování do bytu zjistila, že byt je opravený, není jí známo, kdo rekonstrukci financoval a kolik stála.
26. Na to byla obžalované předestřena kupní smlouva ze dne 28. 1. 2016, ke které uvedla, že smlouvu poznává, je na ní její podpis, smlouvu podepisovala v kanceláři na Kollárově ulici 634, ona s odsouzeným Š.. Není jí známo, proč k ověření podpisu došlo až po roce 28. 1. 2016. Nevybavila si, zda podepsala ještě nějakou jinou kupní smlouvu na uvedený byt.
27. Na to obžalované byla předložena k nahlédnutí další kupní smlouva na identický byt datovaná 3. 11. 2015, k čemuž uvedla, že i na této kupní smlouvě je její podpis, tehdy byla ještě příjmením M.. Důvod podpisu více kupních smluv obžalovaná vysvětlila tím, že změnila příjmení.
28. K této výpovědi z přípravného řízení obžalovaná S. v hlavním líčení uvedla, že vše souhlasí a nechce nic dodat.
29. V dnešním hlavním líčení obžalovaná uvedla, že od jejího posledního výsledku se v podstatě nic nezměnilo. Opakovaně sdělila, že obžalovaný na ni působil dobrým dojmem, smlouva proběhla v pořádku a nezdálo se jí nic divného, že by se mělo jednat o podvod. Kupní cena byla dohodnuta na 1 milion Kč, má za to, že zaplatila kupní cenu po pěti splátkách v hotovosti. Peníze měla, neboť zdědila dům po tatínkovi, který pak prodala tetě, pak si přivezla nějaké peníze ze Švýcarska, kde se živila tancem a focením. Peníze dávala obžalovanému v hotovosti snad v lednu 2016, nevzpomíná si, jestli to splácela ve čtyřech, pěti splátkách. Tehdy bydlela na XXXXX ulici, ale protože měla peníze, chtěla koupit další nemovitost, aby měla zázemí. Dům, který zdědila, prodala tetě, protože k němu měla špatné vzpomínky, když jí zemřel tatínek.
30. K odsouzenému Š. uvedla, že se seznámili 8. 8. 2015 přes kamarádku. Kamarádky o něm říkaly, že je ze slušné rodiny, že se nemá čeho bát, že je to slušný člověk. Nemohla z ničeho dovodit, že by byl podvodníkem, vždy na ni působil příjemně a hezky a věřila mu. S myšlenkou o prodeji předmětného bytu přišel obžalovaný, protože věděl, že obžalovaná má peníze a že chce nějaký byt kupovat. Obžalované se nabídka zdála být solidní, milion korun byla částka v pohodě, řekla to i s maminkou a s kamarádkami a neviděly v tom nic špatného. V roce 2015 před koupí bytu nikde nepracovala, byla vedena na úřadu práce, má dodělanou maturitu, tehdy byla vyučená zahradnice. V současné době provozuje solární studio v Kroměříži. Ve společnosti XXXXX dělala asistentku, vedla účetnictví po dobu asi třičtvrtě roku. Je pravdou, že byla i jednatelkou této společnosti.
31. Soud dále provedl rovněž důkazy listinné, a to zejména kupní smlouvou sepsanou u notáře JUDr. Petra S. dne 3. června 2011 s dodatkem ze 17. června 2011, kterou manželé Ř. jako převodci převedli na nabyvatele P.Ch. a P.K. svoji nemovitost byt číslo 3344 s pozemkem v katastrálním území XXXXX za částku 2 200 000 Kč, která měla být vypořádaná tak, že P.Ch. zaplatí manželům Ř. 250 000 Kč před podpisem smlouvy, stejnou částku jim zaplatí nabyvatel P.K. a oba společně a nerozdílně zaplatí částku 1 700 000 Kč z úvěru od Komerční banky do notářské úschovy JUDr. Petra S., která bude z úschovy vydána v souladu s podmínkami uvedenými ve svěřenecké smlouvě. Soud dále provedl důkaz svěřeneckou smlouvou, kterou opět sepsal JUDr. Petr Skopal 3. června 2011, ze které se podává, že svěřená částka 1 700 000 Kč bude použita dílem ve výši 175 223,79 Kč k doplacení zůstatku hypotečního úvěru vůči manželům Ř., 1 100 000 Kč bude zaslána na účet č. XXXXX/0800 na úhradu pohledávky vůči manželům Ř. a částka 424 776,21 Kč bude z úschovy zaslána na účet manželů Ř. číslo XXXXX/0800. Z uvedeného je patrné, že čísla účtů, na která měla

být vypořádána zaplacení kupní ceny Ř. se liší a z kupní ceny ve výši 2,2 mil. Kč obžalovaný zajistil, aby z ní byly za poškozené zaplacený pouze jejich předchozí dluhy u České spořitelny a. s. ve výši 600 000 Kč. Z bankovních informací bylo následně zjištěno, že částka 1 100 000 Kč byla JUDr. Skopalem převedena 29. 6. 2011 na účet kupujícího P.K., který ji použil tak, jak o ní vypovídal, tj. vybral ji dle pokynu obžalovaného Š. a v hotovosti ji obžalovanému rovněž i předal.

32. Soud dále provedl důkaz kupní smlouvou z 15. 5. 2013, dle které byl předmětný byt prodán za sjednanou kupní cenu 1,2 mil. Kč společnosti XXXXX, jejímž jednatelkým předsedou představenstva byl J.Š. a tato měla být zaplacená na účet číslo XXXXX/0100. Ze shromážděných bankovních informací bylo zjištěno, že tato kupní cena zaplacená nebyla.
33. Soud dále provedl důkaz kupní smlouvou ze dne 28. 1. 2015, kterou XXXXX SE prodala byt J.S. za sjednanou kupní cenu 1 000 000 Kč, kdy tato částka měla být uhrazena na účet číslo XXXXX/0300, kdy z výpisu z účtů XXXXX na č. l. 2839 až 2860 se podává, že tato kupní cena zaplacená nebyla. Z bankovních informací k účtu obžalované J.S. číslo XXXXX/0600 na č. l. 2870 až 2888 se podává, že v rozhodné době a před i poté, tedy od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2018 neměla žádné mimořádné příjmy, naopak pouze nicotné příjmy z občasných prodeje a dávky nemocenské, rodičovského příspěvku a příspěvku v nezaměstnanosti a v letech 2017 až 2018 příjmy od zaměstnavatele v maximální výši 10 000 Kč. Z účtu jsou zřejmé osobní vklady v řádech maximálně desítek tisíc korun.
34. Sjedená výše kupní ceny za byt vychází z ohodnocení provedeného Ing. Vladimírou Smetanovou. Tato pro Komerční banku prováděla ohodnocení nemovitosti již k datu 7. 6. 2011 (č. l. 473-477), kdy obvyklou cenu bytu stanovila na 2,2 mil. Kč s tím, že na bytě vázne zástavní právo smluvní ve prospěch České spořitelny a.s., což se podává z výpisu z katastru nemovitostí (č. l. 478), podle něhož zástavní právo smluvní je sjednáno k zajištění pohledávek až do celkové výše 350 000 Kč. Ocenění bytu k 28. 1. 2016 prováděla rovněž Ing. Vladimíra Smetanová (č. l. 2592-2600), která obvyklou cenu stanovila na 1 000 000 Kč, přičemž tato cena zohledňuje zejména existující zástavu pro Komerční banku ve výši 1 700 000 Kč s příslušenstvím, kterou 20. 6. 2011 nechali ve prospěch Komerční banky a.s. vložit manželé Ř. (zástavní smlouva č. l. 457-463).
35. Stran úhrady kupní ceny se i odvolací soud ztotožnil se skutkovým závěrem o tom, že sjednanou kupní cenu ve výši 1 000 000 Kč obžalovaná S. nezaplatila. Z bankovních informací ve vztahu k účtu společnosti XXXXX vyplývá, že tato částka nebyla ze strany obžalované na účet zaslána, když je zároveň zřejmé, že ani na svém účtu obžalovaná tak vysokou částku neměla k dispozici. Důvodně pak soud nevěřil výpovědím obžalované a odsouzenému Š., kteří uváděli, že kupní cena byla uhrazena v hotovosti oproti písemnému dokladu, ovšem obžalovanými žádný takový doklad předložen nebyl.
36. Orgány Policie ČR 7. 11. 2022 k obžalované S. soudu sdělily, že užívá osobní motorové vozidlo značky BMW RZ XXXXX, které je dle registru vozidel (č. l. 4562) evidováno na provozovatele XXXXX, když dle úplného výpisu z obchodního rejstříku je obžalovaná S. od 6. března 2019 jednatelkou právě této firmy, takže pokud před soudem uvedla, že nepracuje ve společnosti XXXXX, ale toliko v XXXXX, pak nevypovídala pravdu, když prokazatelně má i další podnikatelské aktivity.
37. K osobě obžalované bylo zjištěno, že nemá záznam v opisu z Rejstříku evidence trestů fyzických osob a je osobou bezúhonnou.
38. Provedené důkazy jednoznačně prokazují, že obžalovaná S. nabyla do svého vlastnictví od společnosti XXXXX, za kterou jednal odsouzený J.Š., její přítel, se kterým má dvě nezletilé děti, bytovou jednotku v XXXXX, na ulici XXXXX. Kupní smlouva zněla na cenu za částku 1 000 000 Kč, která dle posledního znaleckého posouzení Ing. Vladimíry Smetanové ze dne 31. 8. 2021 ke dni 18. 1. 2016 zohledňuje váznoucí hypotéku vedenou na odlišnou osobu od vlastníka bytu.

39. Není pochyb o tom, z jakých důvodů odsouzený Š. nemovitost převáděl, respektive XXXXX, za kterou jednal, a která ji koupila od svědků P.Ch. a P.K., kteří byli tzv. bílými koni, kteří za sjednanou odměnu od odsouzeného Š. na sebe nechali převést tuto bytovou jednotku od manželů Ř., aniž by sami platili hypotéku. Prokazatelně se jednalo o dlouhodobě plánovaný „obchod“ (viz mailová komunikace odsouzeného z 3. 11. 2011) Š., který aby zastřel svůj záměr získat nemovitost Ř., počkal nějakou dobu, nemovitost přes společnost XXXXX zhodnotil a pak, aby jeho jméno oficiálně nikde nefigurovalo, ji jako zástupce prodávajícího převedl na tehdy osobu nejbližší, tedy svoji družku obžalovanou S.. Nebylo však hodnověrným způsobem prokázáno, že by s tímto úmyslem odsouzeného Š. byla obžalovaná seznámena.
40. Po provedeném dokazování a zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, v intencích rozhodnutí vrchního soudu tak soud dospěl k závěru, že obžalovaná se dopustila jednání popsaného ve výrokové části rozsudku, kdy nepochybně, což ani nepopírá, uzavřela dne 28. 1. 2016 v Kroměříži se společností XXXXX, jejímž jménem jednal odsouzený Š., kupní smlouvu na koupi bytové jednotky č. 3344/3 v Kroměříži na ulici XXXXX a spoluvlastnických podílech na společných částech a pozemku náležejícím k bytu za sjednanou kupní cenu milion Kč, přičemž tento byt obžalovaná s odsouzeným Š. nejméně od roku 2015 užívala. V předmětné smlouvě se obžalovaná zavázala zaplatit do 31. 3. 2016 kupní cenu na bankovní účet prodávajícího vedený u ČSOB, nicméně na tento účet do současné doby ničeho neuhradila. Soud neuvěřil tvrzení obžalované, že kupní cenu zaplatila v hotovosti obžalovanému v několika splátkách, když kromě jejího tvrzení o tom neexistuje žádný reálný důkaz a bylo by s podivem, že by takto vysoké částky obžalovaná platila nejen v hotovosti, ale bez toho, aniž by si nechala vydat jakékoliv potvrzení. Je pak otázkou, proč podepsala jako dospělá a svéprávná osoba smlouvu, ve které se zavázala zaplatit kupní cenu na účet prodávající společnosti, kterou pak nerespektovala a dle svého tvrzení měla zaplatit kupní cenu odsouzenému Š. v několika blíže neurčených splátkách, které není schopna obžalovaná specifikovat ani dobou splátek ani výší jednotlivých splátek ani jejich počtem, takže v tomto směru vyznívá její výpověď krajně nevěrohodně. Obžalovaná je osobou se středoškolským vzděláním, kdy z její výpovědi se podává, že se v předchozí době zabývala i účetnictvím, byla jednatelkou firmy, takže není pochyb o tom, že měla nikoliv malé povědomí o realizaci smluv, když sama uvedla, že už předtím jednu koupi realizovala, a to prodej nemovitosti, ve které bydlela, takže s úkony s tím souvisejícími měla zkušenosti. V provedeném dokazování bylo zjištěno, že ani prodávající společnost neprováděla žádné platby za užívání bytu a jeho rekonstrukci a při koupi bytu se obžalovaná ani nezajímala, jaké případné dluhy na nemovitosti vážnou, nezajímala se o existující nikoli malou zástavu a splátky hypotečního úvěru, které byly bytem jištěny, kdy tyto skutečnosti by jako zcela nezaujatý zájemce o koupi bytu každý ověřoval jako první a zcela důvodně by v případě poctivé koupě byly ze strany kupujícího očekávány, což sama obžalovaná ani nerozporovala. Rovněž obhajoba hodnotí jednání obžalované jako nejméně ledabylé. Soud má za prokázané, že obžalovaná nabyla do svého výlučného vlastnictví bez jakékoliv protihodnoty byt v hodnotě nejméně milion Kč. Nicméně v provedeném dokazování nebyl opatřen žádný přímý či nepřímý důkaz o tom, který by přímo svědčil o skutečnosti, že obžalovaná věděla o původu bytu, tedy že se ho odsouzený Š. zmocnil finančním podvodem, ale tento na sebe nechala odsouzeným Š. převést.
41. V jednání obžalované popsané ve výrokové části rozsudku soud spatřuje naplnění všech znaků skutkové podstaty přečinu podílnictví z nedbalosti dle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, když na sebe nechala převést a to z nedbalosti předmětnou nemovitost, tedy věc nikoliv malé hodnoty, a takovým činem pro sebe získala značný prospěch, tedy prospěch ve výši nejméně milion Kč, přičemž s ohledem na okolnosti případu a způsob, jakým jednala, zcela jistě mohla a měla před uzavřením smlouvy ověřovat a zjišťovat, jak prodávající XXXXX byt nabyla, a to zejména za situace, kdy za byt nepožadovala sjednanou úhradu, což však obžalovaná neučinila, a s ohledem na tyto okolnosti i osobní a životní zkušenosti obžalované měla a mohla vědět, že byt, který je na ni převáděn, může být či je přímým výnosem

z trestné činnosti jejího tehdejšího partnera J.Š.. Jednala tak dle § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku ve formě nevědomé nedbalosti. Trestní zákoník předvídá u nedbalostní formy zavinění potřebnou míru opatrnosti ze strany pachatele, jejíž míra je dána spojením subjektivního a objektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, která v případě obžalované byla soudem shledána, jak je popsáno výše. Prokázané nedbalostně zaviněné jednání obžalované popsané ve výrokové části rozsudku soud kvalifikoval dle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku účinného v době, kdy se jednání dopustila, neboť současná právní úprava není pro obžalovanou příznivější.

42. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl ve smyslu § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalované a jejímu dosavadnímu způsobu života a k možnosti její nápravy. Soud přihlédl rovněž k chování obžalované po činu, zejména ke snaze nahradit škodu nebo odstranit škodlivé následky.
43. Soud přihlédl rovněž k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalované. Zohlednil význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalované, mírou jejího zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem.
44. Obžalovaná byla tímto rozsudkem uznána vinnou přečinem dle § 215 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku účinného do 30. 6. 2016, když současně účinný trestní zákoník pro ni není příznivější. Dle odst. 2 § 215 trestního zákoníku je ohrožena trestní sazbou do 3 let odnětí svobody. V jejím případě soud zohlednil výraznou polehčující okolnost, že dosud žila řádným způsobem života, neboť nemá žádný záznam v opise z Rejstříku trestů fyzických osob a k její osobě nebyly zjištěny žádné jiné negativní poznatky. Nelze rovněž odhlédnout od toho, že uplynula již poměrně dlouhá doba od spáchání trestné činnosti nedbalostního charakteru, která již v současné době převyšuje 8 let. Od té doby nebylo zjištěno, že by obžalovaná S. měla spáchat jakékoliv další protiprávní jednání, a proto i tato skutečnost soudem byla zohledněna při výměře trestu. S ohledem na její osobu, způsob života, výši způsobené škody, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, je soud přesvědčen, že v jejím případě postačí k dosažení účelu trestu uložení mírného trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl odložen na nejkratší možnou zkušební dobu v trvání 1 roku. Byť v původním rozsudku soud obžalované uložil pro účely dosažení trestu rovněž trest propadnutí věci, a to předmětné bytové jednotky v Kroměříži dle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a uložení tohoto trestu v závěrečné řeči navrhovala i státní zástupkyně, s ohledem na polehčující okolnosti a zejména na nedbalostní formu zavinění, soud považuje za těchto nově zjištěných skutečností uložení tohoto trestu již za nepřiměřeně přísné. Soud je přesvědčen, že i bez uložení trestu propadnutí věci uložený trest splní výchovný účel a obžalovaná se již v budoucnosti žádné další trestné činnosti nedopustí.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně-pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Ve Zlíně dne 14. června 2024

JUDr. Iveta Šperlichová v. r.
předsedkyně senátu